

Su Birikintileri

– SinanKARAKAŞ · 16 Ağustos 2010

Su birikintileri yanyana durarak
Birisi diğerine diyordu seslenerek
Ey birikinti kardeş hazırlanda gidelim
Gök yüzüne çıktıkta bir buluta girelim
Sen yüksel su kardeşim ben arkandan gelirim
Canlılara yardıma ne kadar sevinirim
Biraz daha güneşten ısıyı alacağım
Sen yükselirken göğe peşinden geleceğim
Böyle konuşurlarken o iki birikinti
Güneş gülümseyerek o suları ısıttı
Buharlaşıp girdiler her biri gaz haline
Bakakaldım kupkuru çukurluğun dibine
Yetiştirdi birincisi bir buluta girerek
Ardından ikincisi yükseldi sevinerek
Bak kardeşim gökyüzü ne güzel ne de sakın
Sanki bir şeye gebe sanki hareket yakın
Adımız su birikintisiydi biraz evel
Şimdi bize bulut diyorlar nede güzel
Bir süre yükseldiler gökyüzüne çıkarak
Bir havayla çarpışıp bir yıldırım çakarak
Sonra soğuk bir hava geldi çattı bunlara
Pamuk gibi bulutlar indiler topraklara
Ölü gibi topraklar nasılda canlandılar
Gökten inen rahmetti onu yağmur sandılar
Gökyüzünü görmeye doyamazdı insanlar
Bir düğün yeri gibi oynuyorlardı canlar
Bir tek amaç uğruna iniyorlardı onlar
Elbette bu misali hizmeti bilen anlar
Bir birikinti iken buharlaşıp yükselen
Sonra bir bulut olup mavi gökleri delen
Bir süre gökte durdu Allahın himmetiyle
Gökten rahmet olarak bir damla sudur inen